

Henstyn till Postvæsenet, Telegraphvæsenet og Forbindelsesmidlerne over Vandet. — Naar Nogle under Discussionen have fremdraget den Nytte, som en Concurrence vil gjøre i denne Henseende som i alle andre, hvad der fornemmeligt blev udtalt af det ærede 6te Medlem for Kjøbenhavn (Bloug), da er det ogsaa dette, der især har foranlediget mig til at begjære Ordet; jeg er navnlig enig med ham, forsaavidt han fremdrog Nytten af en saadan Concurrence for Norden. Det staaer for mig som givet, at Norden er Danmarks Opland, og det gjælder for Halvøens Vedkommende fuldt saabelsom for Dernes. Naar den jydsk-sjyenske Jernbane i sin Tid bliver gennemgaaende til det Nordligste af Halvøen, vil der derved fremkomme den rette Concurrence ligeoverfor Norden, og Jernbanen vil da ikke alene blive en Forbindelseslinie med Norden for det nordlige Sjælland, men ogsaa for Sønderjylland — vi haabe jo Alle at opleve den Tid, da dette atter kommer i nærmere Forbindelse med Danmark —; ved Concurrencen vil Norden komme til at staae som vort rette Opland, thi saa ville Naastofferne komme hvidfra, og Uffætningen af de forædlede Producter vil gaae nordpaa. Jeg betragter altsaa den jydsk-sjyenske Jernbaneforbindelse som en Flod der, hvor Naturen har nægtet en saadan; men, indtil denne Forbindelse kommer til sin fulde Udvikling, troer jeg, at det er bedst, at Regjeringen beholder den i sin Haand, forbi den bedre kan sørge for de locale Interesser, hvilket vil komme Landet i dets Almindelighed tilgode, end der kan skee ved at overgive Værkerne i Entreprise til Private. Det var kun disse Bemærkninger, som jeg vilde tillade mig at udtale.

C. Jacobsen: Jeg havde ikke havt i Sinde at forlænge denne allerede lange Discussion, men jeg kunde dog ikke Andet end begjære Ordet, da jeg før hørte det Foredrag, som det ærede 8de kongevalgte Medlem (Andræ) holdt, og i hvilket der ved Siden af Meget, som var høist pikant, og Meget, som var ganske rigtigt, tillige var Meget, der forekom mig at være meget støvt, ja aldeles falskt. Naar man hører noget Saadant komme fra en Mand, hvis Ord har saa stor en Vægt som det ærede

Medlems, og hvis tidligere Stilling maa give hans Ord en endnu mere forøget Vægt, da forekommer det mig, at det ikke bør undgaae at møde en Protest saa hurtigt som muligt. Jeg blev forbausset over at høre det ærede Medlem udtale, at en Institution som Postvæsenet var Noget, som maatte være Staten uevbeffommende, og som kunde og burde overlades til privat Entreprise, og at det maatte afhænge af, hvorvidt det betalte sig, om denne eller hiin mere affides liggende Deel af Landet skulde bevare en fast Forbindelse med den øvrige Verden; dette er en Sætning, som jeg ikke havde ventet at høre i denne Forsamling og allermindst af det ærede Medlem, der udtalte den. Det skal altsaa være et Nov og en Plyndring fra Statens Borgere at anvende af Statens Midler til Communicationens Udvikling! Det forekommer mig virkelig utvøligt at have skullet høre dette i denne Sal. At Jernbaner ere Fremtidens Landeveie, derom troede jeg ikke, at der i vor Tid kunde være deelte Meninger, at de ere et uundvørligt Communicationsmiddel nu og i Fremtiden, troede jeg ikke, at der kunde reises Spørgsmaal om. At Jernbanerne som Landeveie ikke blot have en industriel Interesse for dem, der drive dem, men ogsaa have Interesse for alle Statens Borgere, at de ere et Statsformaal, som Staten bør sørge for, det forekommer mig aldeles utvølsomt. Her er isørligt aldeles ikke Spørgsmaal om det, som den ærede Taler saa stærkt dvølede ved, om det var rigtigt eller ikke, at Staten havde anlagt den jydsk-sjyenske Jernbane. Der var i sin Tid stor Tvøvl om, og jeg har selv havt Tvøvl derom, hvorvidt det var rigtigt at gjøre eller i alt Fald at risikere at gjøre et saa stort Offer, som det man havde Udfigt til at gjøre, da man besluttede sig til for Statens Regning at anlægge denne Jernbane. Men herom er der jo nu ikke længer Spørgsmaal. Denne Jernbane er nu engang anlagt for Statens Regning med den Bevøstthed, at der vilde hængaa en lang Tid, inden man vilde faae fuld Rente af den, og man fandt i sin Tid at burde bringe dette Renteoffer for hvad der ansaaes for et Statsformaal og for at ville bidrage til Landets Opkomst. Men saa spørger jeg: Naar det i sin Tid anerkjendtes af Sta-